

פסח מצרים ופסח לדורות

- (כא) ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתכם ושחטו הפסח: (כב) ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: (כג) ועבר ה' לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: (כד) ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: (כה) והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם באשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: (כו) והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: (כז) ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחו: שמות פרק יב
- רבי פנחס בשם רבי לוי אמר משל לבן מלך שגס לבו עליו והיה למד לאכול בשר נבילות וטריפות אמר המלך זה יהיה תדיר על שולחני ומעצמו הוא נדור. כך לפי שהיו ישראל להוטים אחר עבודת כוכבים במצרים והיו מביאים קרבניהם לשעירים ... אמר הקדוש ברוך הוא יהיו מקריבין לפני בכל עת קרבנותיהן באהל מועד והן נפרשים מעבודת כוכבים והם ניצולים.
- "כשושנה בין החוחים" - מה שושנה זו קשה ללקטה, כך כשהיו ישראל במצרים היו קשין ליגאל. זהו שנאמר: "או הניסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי" (דברים ד, לד)... ר' שמואל בן פזי גוי 'מקרב עם' לא כתוב כאן, או 'עם מקרב גוי', אלא "גוי מקרב גוי" - אילו ערלים ואילו ערלים, אילו מגדלי בולריות ואילו מגדלי בלוריות, אילו לובשי כלאים ואילו לובשי כלאים, לפיכך לא היתה מידת הדין נותנת שיגאלו ישראל ממצרים. א"ר שמואל ב"ר נחמני אילו לא אסר הקדוש ברוך הוא את עצמו בשבועה לא היו ישראל נגאלין ממצרים - "לכן אמור לבני ישראל אני י"י והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים". ויקרא רבה (מרגליות) פרשה כג אות ב'
- "ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים", כצפור שהיא נתונה ביד אדם שאם יכבוש ידו מעט מיד הוא חונקה ... וכאדם שהוא שומט את העובר ממעי הפרה שנאמר: "או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי" שאין ת"ל גוי מקרב גוי אלא כאדם שהוא שומט את העובר ממעי הפרה. מכילתא דרבי ישמעאל בשלח - מסכתא דויהי פרשה ו
- (ה) ואמרת אליהם פה אמר ה' אלהים גיוס בחרי בישראל ואשאי ידי לזרע בית יעקב ואנדע להם בארץ מצרים ואשאי ידי להם לאמר אגני ה' אליהם: (ו) גיוס ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם וגת חלב ודבש צגי היא לכל הארצות: (ז) ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו וגלגולי מצרים אל תשמיאו אגני יקוק אליהם: (ח) וימרו בני ולא אגבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלגולי מצרים לא עגבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: (ט) ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני חגים אשר הפה בתוכם אשר עודעתי אליהם להוציאם מארץ מצרים: יחזקאל פרק כ
- (ד) ומולדותיה ביום הולדת אתה לא כרת שרף ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחל לא חתלת: (ה) לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת אתה: (ו) ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיה ואמר לך בדמיה חיי ואמר לך בדמיה חיי: יחזקאל פרק טז
- ר' עזריה בשם ר' יהודה. לעתיד לבא באין אומות העולם לקטרג את ישראל, ואומרים לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם הללו עובדי עבודה זרה, והללו עובדי עבודה זרה, הללו מגלי עריות, והללו מגלי עריות, הללו שופכי דמים, והללו שופכי דמים, מפני מה הללו יורדין לגיהנם, והללו אין יורדין, וכי יש משא פנים לפניך, אמר להן הקדוש ברוך הוא אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוו יבוזו לו (שה"ש ח ז), ועכשיו אני מבה אותן!?
- (ו) ויהי כי יעקו בני ישראל אל ה' על אדות מדון: (ז) וישלח ה' איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם פה אמר ה' אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם מסצרים ואציא אתכם מגית עגדים: (ח) ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחצנים ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: (ט) ואמרה להם אגני ה' אליהם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: פ (י) ויבא מלאך ה' וישב תחת האלה אשר געפרה אשר לויאש אגני העזרי וגעזון גנו חגט חטים גגת להגים מפני מדון: (יב) וירא אליו מלאך ה' ויאמר אליו ה' עמך גבור החיל: (יג) ויאמר אליו געזון גי אדני ויש ה' עמך ולמה מצאתנו כל זאת ואניה כל נפלאותינו אשר ספרו לנו אגזתנו לאמר הלא מסצרים העלנו ה' ועתה נשטנו ה' ויהגנו ברח מדון: (יד) ויטן אליו ה' ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מפי מדון הלא שלחתך: שופטים פרק ו
- אמר ר' יהודה בר שלום ליל פסח היה אותו הלילה שאמר לו "ואיה כל נפלאותיו" - היכן הם הפלאים שעשה האלהים לאבותינו בלילה הזה, והכה בכוריהם של מצרים והוציא משם ישראל שמחים, וכיון שלמד סגוריא על ישראל, אמר הקדוש ברוך הוא דין הוא שאגלה אני בכבודי עליו, שנאמר "ויפן אליו ויאמר לו לך בכחך זה". ילקוט שמעוני שופטים רמז סב